

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΤΑ ΟΜΟΡΦΑ ΧΩΡΙΑ ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ ΕΝΑΣ ΙΔΙΟΤΥΠΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ

Προ 20 περίπου ετών, με κάλεσε ένας φίλος (καλή του ώρα) να δούμε λεία ταινία. «Τα όμορφα χωριά, όμορφα καίγονται» ο τίτλος. Λέω κι εγώ από μέσα μου «αμάν πάλι ράμπο και τέτοια θα δούμε» διότι ο καλός μου φίλος είχε μια έφεση σε τέτοιου τύπου έργα. Όταν έφυγα από το σπίτι του όμως, ήμουν άρρωστος για δυο εβδομάδες τουλάχιστον. Η ταινία αφορούσε τον παραλογισμό του πολέμου στη Βοσνία μέσα από την ιστορία δύο φίλων, ενός Σέρβου και ενός Μουσουλμάνου, που βρίσκονται ξαφνικά σε αντίπαλα στρατόπεδα.

Ο φίλος μου είχε κάνει διάνα με την ταινία. Έκτοτε άρχισα να σκαλίζω το θέμα κάνοντας έναν παραλληλισμό για το τί συμβαίνει και στην Ελλάδα. Δεξιοί, Αριστεροί, εμείς και εσείς, οι κόκκινοι οι μπλέ και οι πράσινοι. Το γνωστό χρονοντούλαπο περιείχε πολλούς σκελετούς στη ντουλάπα της Ελλάδας... Έναν τέτοιο σκελετό ανακάλυψα με αφορμή την πραγματικά μεγάλη τραγωδία που έγινε στην Ανατολική Αττική. Αφορμή μια φωτιά, ένας δυτικός δυνατός άνεμος πρωτόγνωρος για τα δεδομένα της περιοχής και φυσικά ο συνδυασμός φωτιάς και νερού. Εικόνες φρίκης και πρωτόγνωρες για τα μάτια μας που δεν έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε. Ο θάνατος σε πρώτο πλάνο. Εικόνες που μας σοκάραν και δεν μπορούσε ο εγκέφαλος μας να επεξεργαστεί ότι όλα αυτά που βλέπαμε ήταν αληθινά, έχουν γίνει. Μέχρι και αυτή την στιγμή, μια εβδομάδα μετά, υπάρχουν ακόμα αγνοούμενοι.

Μετά το πρώτο σοκ έρχεται η συνειδητοποίηση. Ποιος φταίει; Υπήρχε συντονισμός; Γιατί τόσο νεκροί; Γιατί το δάσος έγινε οικισμός; Γιατί δεν υπήρχε πρόσβαση ελεύθερη στη θάλασσα; Γιατί ένα τόσο όμορφο πραγματικά μέρος πρόσφερε τόσο πόνο; Και μετά αρχίζει το γαιτανάκι για τις πολιτικές ευθύνες. Όχι φταίτε εσείς. Όχι φταίνε οι άλλοι και πάει λέγοντας.

Τελικά μήπως στην Ελλάδα είμαστε σε έναν ακήρυκτο εμφύλιο πόλεμο; Αν και ο εμφύλιος τελείωσε το 1949 ακόμα και σήμερα υφίσταται αλλά με έναν διαφορετικό τρόπο. Αλλά ας επανέλθω στην ταινία. Το σοκ που μου προκάλεσε το γεγονός ότι η ταινία αφορούσε τον εμφύλιο της Γιουγκοσλαβίας και το ότι δεν είχαμε ιδέα στην Ελλάδα από την πραγματικότητα που αφορούσε ανθρώπους από τα ίδια χωριά που έκοβε ο ένας το λαιμό του άλλου, ήταν τεράστιο. Βλέπεις τότε όλη η Ελλάδα ασχολιόταν με τα μπούτια και το ντεκολιέ της Μενεγάκη (κι ακόμη με αυτά ασχολείται).

Ο λαός κατά συνθήκη δεν αντιλαμβάνεται ποτέ την πραγματικότητα που υφίσταται πίσω από κλειστές πόρτες. Στην

Η επόμενη μέρα μετά την καταστροφή.

πολιτική διπλωματία υπάρχουν κάποιοι κανόνες άγραφοι που τηρούνται όμως με θρησκευτική ευλάβεια. Όταν δυο ηγέτες βγαίνουν και λένε διάφορα «πατριωτικά» από το μπαλκόνι, οι υπουργοί, κυβερνητικά στελέχη, περιφερειάρχες, τοπικοί άρχοντες που στέλνουν από κάτω, δουλεύουν πηγαίνοντας πάντα για να δώσουν. Κανείς όμως δεν αναφέρει ότι παίρνουν κιόλας.

Και ας ξαναέρθουμε τώρα στην περίπτωση με την πυρκαγιά στο Μάτι Αττικής. Το γεγονός που μας συγκλόνισε ήταν ότι με ένα κτήμα το οποίο ήταν πάνω στο κύμα και περικλεισμένο από παντού, είχε φράξει και την παραλία, κάνοντας την πρακτικά μη προσβάσιμη. Το κακό είναι ότι όλα αυτά τα υποπευδύμασε και τα ξέρουμε. Από μεριά μας στην ουσία δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα μιάς και θεσμικά όλα έχουν δεθεί με τέτοιο τρόπο που μας δένει τα χέρια στο να μην μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Στο συγκεκριμένο κτήμα μετρήσαμε 26 νεκρούς. Ιδιοκτήτης αυτού του κτήματος που έγινε ο τάφος για τόσο κόσμο αλλά και μικρά παιδάκια είναι κάποιος κος **Βασίλης Φράγκος**.

Βασίλειος Φράγκος λοιπόν. Ο ιδιοκτήτης κτήματος φιλέτου προς την θάλασσα. Και εδώ αρχίζει η ιστορία και βγαίνουν οι σκελετοί στην επιφάνεια. Ο **Βασίλειος Φράγκος** τοπικός κομματάρχης της Νέας Δημοκρατίας και αδερφός του **πρώην Βουλευτή** του κόμματος και **μετέπειτα νομάρχη Ανατολικής Αττικής** κ. **Δημητρίου Φράγκου**. Η **Χριστιάννα Φράγκου**, ανιψιά του πρώην Νομάρχη Φράγκου ήταν **νομαρχιακή σύμβουλο Ανατολικής Αττικής**. Εντάξει θα μου πείτε που είναι το κακό. Δεν μπορεί κάποιος να ενταχθεί σε ένα κόμμα; Είναι κακό να υποστηρίζει μια πολιτική παράταξη; ΟΧΙ δεν είναι κακό. Και ας πάμε πίσω στο 1999. Από τα ρεπορτάζ εκείνης της εποχής μαθαίνουμε ότι.....

«Αρχίζει η δίκη 164 κατηγορουμένων για τις παράνομες ηλεκτροδοτήσεις στην ανατολική Αττική. Οι κατηγορούμενοι ηλεκτροδότησαν τις αυθαίρετες κατοικί-

ες τους, καταθέτοντας ψευδή πιστοποιητικά για την κατάσταση της υγείας τους, προκειμένου να κάνουν χρήση σχετικής εγκυκλίου του ΥΠΕΧΩΔΕ, η οποία αφορούσε σε άτομα που αντιμετώπιζαν προβλήματα επιβίωσης και έπασχαν από ανίατες ασθένειες.

Όπως αναφέρει η εφημερίδα Το Βήμα, συνολικά έχουν ασκηθεί διώξεις εναντίον 564 ατόμων, ιδιοκτητών αυθαιρέτων, γιατρών -στα πιστοποιητικά των οποίων βασίστηκαν οι αρμόδιες υπηρεσίες- και κατά υπαλλήλων της ΔΕΗ που υπέγραψαν τις σχετικές άδειες.

Στο πλαίσιο της έρευνας για την αυθαίρετη δόμηση, και ειδικότερα για τις παράνομες χρηματοδοτήσεις, **έχουν ασκηθεί επίσης διώξεις τόσο εναντίον του νομάρχη ανατολικής Αττικής, Δημητρίου Φράγκου**, όσο και του πρώην δημάρχου Μενιδίου, **Αν. Μουστακάτου**. Η σημερινή δίκη δεν αποκλείεται να αναβληθεί, ώστε να ζητηθεί η συνεκδίκαση της υπόθεσης με αυτές που αφορούν στα υπόλοιπα 400 άτομα, τα οποία κατηγορούνται για το ζήτημα αυτό.»

Από την εισαγγελική έρευνα διαπιστώθηκε ότι στην Ανατολική Αττική χιλιάδες αυθαίρετα πήραν ρεύμα και έγιναν νόμιμα, από το φθινόπωρο του 1995 ως τον Νοέμβριο του 1998. Η ηλεκτροδότηση γινόταν με εγκριτική απόφαση του

νομάρχη κ. Φράγκου ή του νομαρχιακού συμβουλίου. Ο κ. Φράγκος, για να αιτιολογήσει τις βεβαιώσεις που εξέδωσε η νομαρχία, επικαλέστηκε μια επιστολή του υπουργού. Τελικά όμως η επιστολή αυτή άνοιξε τον δρόμο για την ηλεκτροδότηση χιλιάδων αυθαιρέτων, απ' ό,τι φαίνεται όχι μόνο στην Ανατολική Αττική, όπου η «κατ' εξαίρεση» ηλεκτροδότηση αυθαιρέτων μετετράπη σε... κανόνα. Επίσης για πολλά χρόνια στην Ανατολική Αττική τα περισσότερα έργα εκτελούνταν χωρίς διαγωνισμό με απευθείας αναθέσεις, δηλαδή μόνο με απόφαση του δημάρχου ή του κοινοτάρχη ή όπου χρειαζόταν και του αντίστοιχου συμβουλίου.

Και βέβαια όλα αυτά απαιτούν να έχεις θράσος. Και αυτό υπάρχει σε περίσσειμα. Θράσος που μας προσπερνά. Για να πάμε στο επόμενο. Μια εβδομάδα μετά την φωτιά έχουμε το εξής: Μια κλειστή πόρτα με ταμπέλα που απαγόρευε την είσοδο βάσει λεία του νόμου περί «δι-ατάραξης οικιακής ειρήνης» (!!), βρήκαν οι πυροσβέστες - ερευνητές όταν προσπάθησαν να μπουν στο οικόπεδο όπου βρέθηκαν απανθρακωμένες οι σοροί 26 πολιτών. Ως αποτέλεσμα οι πυροσβέστες σκαρφάλωσαν στις μάντρες και τους τοίχους προκειμένου να μπουν στο οικόπεδο και να συνεχίσουν το έργο της έρευνας, εν μέσω δεκάδων αγνοουμένων που έχουν αναφερθεί από τους οικείους τους μετά την πυρκαγιά.

Ο κ. Φράγκος προφανώς θεώρησε ότι η παραλία του ανήκει και την περιέφραξε αφήνοντας μια μικρή πόρτα την οποία, πάνω στο πανικό τους, δεν βρήκαν 26 άνθρωποι με αποτέλεσμα να καούν ζωντανοί....

Τα όμορφα χωριά λοιπόν όμορφα καίγονται. «Αυτοί» και «εμείς».

Ο κ. Φράγκος κυκλοφορεί και θα κυκλοφορεί ελεύθερος και ζωντανός, απολαμβάνοντας το κτήμα του, χωρίς τύψεις ότι εκεί θα τριγυρνούν οι ψυχές των ανθρώπων που κάπνισαν ζωντανοί ψάχνοντας την λύτρωση.....

Το μοιραίο κτήμα και οι πυροσβέστες